

Apurahojen jakoperusteista

Sily on jakanut pääasiassa jäsenistölleen apurahoja jo yli 20 vuoden ajan ja viimeisen 5 vuoden aikana jaettu summa on nopeasti kasvanut jo melko huomattavaksi, esim. vuonna 2002 jaettiin jo 5000 e:n apurahoja. Apuraha on erityisesti tarkoitettu Silyn jäsenistölle tukemaan tieteellistä työtä ja dermatologian alan väitöskirjoja. Myönnetyt apurahat ovat viime vuosina etupäässä kohdistuneet väitöskirjatyön loppusuoralla oleviin nuoriin tutkijoihin ja apurahalla on pyritty kannustamaan väitöstyön valmistamista sekä tukemaan työn loppuvaiheissa ilmaantuvia kaikenlaisia kuluja. Sääntönä on kuitenkin pyritty pitämään, että peräkkäisinä vuosina ei apurahaa anneta samalle henkilölle. Lisäksi samaa väitöstyötä varten on ollut tarkoitus myöntää apuraha vain korkeintaan kaksi kertaa.

Summien kohotessa herää myös lisääntyvä mielenkiinto jakoperusteisiin ja apurahan käyttöön. Toisaalta ajat ovat muuttuneet ja yliopistoklinikoissa, ainakin Kuopiossa, nähdään kasvavana ongelmana uusien tutkijoiden värvääminen klinikan väitöstutkijaksi. Nuorella tutkijalla on myös näyttöjen ja taitojen puuttuessa vaikeuksia saada rahoitusta ja oma tutkimuksensa alkuun ja vauhtiin. Myös "postdoctoral" -vaiheessa tuore tohtori tipahtaa helposti keltasta apurahoituksen yllättäen loppuessa. Voitaneet todeta, että väitöstyötä ja tohtorituotantoa tuetaan Suomessa kohtalaisesti, mutta sitten tuki yllättäen loppuinkin.

Koska summat ovat kohonneet, Silyn apurahan myöntämisen perusteita on aika tarkentaa ottaen huomioon nämä ongelmat, vaikkakin jaettavien apurahojen summat kokonaisuus huomioiden ovat vain murusia. Nähdäkseni osa jaettavasta potista on aiheellista kohdentaa uuden ja perustellun dermatologian alan tutkimuksen käynnistämiseksi, osa väitöstyön loppusuoralla olevien tutkijoiden tukemiseksi, ja osa myös innostuneen "postdoctoral" -vaiheen tutkijan tukemiseksi. Summien kohotessa kasvaa myös vaatimus alkaa valvoa apurahan käyttöä. Minimivaatimus olisi ainakin vapaamuotoinen ja tiivis kirjallinen selvitys apurahan käytöstä, ehkä kahden vuoden kuluessa apurahan saannista. Silyn hallitus pohtii jatkossa näitä asioita yhdessä apurahaliokunnan kanssa. ■

Ilkka Harvima
prof.vara-pj, Sily

TILHESTÄ KÄKI

Pakkanen pani pihlajan
punamarjat hunajaisiksi.
Kiire juhlia ennen talven tuloa.

Näin siinä kävi:
kaikki juopuivat –
mesikämmen simahti,

kimalainenkin!
Tilhestä tuli käki...
Keväällä virkoavat?

SILYn apurahoista

Yhdistyksen sääntöjen 2 § 1 mom määrittelee erääksi toiminnan tarkoitukseksi edistää jäsentensä tieteellisiä harrastuksia sekä erikoisalan terveyden- ja sairaanhoidon kehitystä Suomessa. Tätä varten yhdistys perusti vuonna 1979 apurahatoimikunnan, jonka tarkoituksena tuolloin oli antaa lausuntoja Suomen Lääketieteen säätiön Paavo ja Veikko Pirilän rahaston apurahanhakijoista. Kyseisen rahaston tarkoituksena on tukea kosketusallergian liittyvää tutkimustyötä.

SILYn omat rahastot

Vuonna 1980 pidettiin Helsingissä 22. Pohjoismaainen dermatologikongressi, joka tuotti voittoa 100.000 mk. Varat siirrettiin perustettavaan SILYn Stipendirahastoon. Sen säännöt hyväksyttiin vuosikokouksessa 1982, jolloin jaettiin myös ensimmäiset apurahat.

Vuonna 1981 professori Kimmo K. Mustakallio täytti 50 vuotta. Hänen toivomuksestaan muutokuvarahaston 22.000 mk:n pääomalla perustettiin erillinen nimikkorahasto, josta on jaettu apurahoja v:sta 1985 alkaen.

Kuva 1 esittää näistä rahastoista vv. 1982-2003 jaettujen apurahojen yhteismäärät vanhoissa markkoissa.

SILYn stipendit vv. 1982-2003

